

saa der bliver Plads til mange Mennesker og mange Hjem. Der lever her en flittig og nøjsom Befolkning, som ikke økonomisk er stærkt nok underbygget til at kunne taale et eventuelt Underskud, hvis Banen skulde drives som Privatbane, og de haaber og venter efter de herinde faldne Udtalelser, at Banen skal blive Statsbane. Jeg vil paa det varmeste anbefale denne Sag, og henstille til den højtærede Trafikminister, at han fremdeles vil vise den største Interesse for denne Bane og forhandle med de Repræsentanter, som gør sig til Talsmænd for den, og med Jernbaneudvalgets Medlemmer, med alle de Repræsentanter, som har været ude paa Aastedet, om jeg saa maa sige, ude i Marken og set, hvilke Betingelser der her er. Og naar han saa fortsætter disse Forhandlinger, har jeg fremdeles det Haab, at han vil stille Forslag om at gennemføre denne Bane efter de nu vedtagne Bane, men gennemføre den som Statsbane.

Der er en anden Sag ovre fra disse Hedeegne, som jeg gerne vil gøre mig til Talsmand for, endskønt jeg er klar over, at den finansielle Situation gør det noget vanskeligt at fremkomme med saadanne Krav. Der skete i Sommer, den 22. Juli, en stor Haglskade ovre i Midtjylland i Egnen omkring Karup med omliggende Sogne, en Haglskade, som beløb sig til et Tab paa mange, mange Tusinde Kroner for denne Befolkning, som ikke er tilstrækkelig stærkt økonomisk underbygget til at kunne taale et saadant Tab. De havde desværre ikke forsikret mod Haglskade, fordi man derovre paa Egnen aldrig har kendt en lignende Haglskade før. Nu henvendte de sig til Hedeselskabet og fik Hedeselskabets Vurdering af det store Tab, og der blev indsendt et Andragende til Landbrugsministeriet om at faa en lille Erstatning udbetalt af Landbrugslotteriets Overskud. Denne Erstatning opnaaede de desværre ikke, og derfor er det, at jeg nu henstiller til den højtærede Landbrugsminister og til Finansudvalget, at der maa blive ydet denne Befolkning en lille Erstatning for det uhyre store Tab, de maatte lide ved den Haglskade, der ramte dem den 22. Juli. Mange af dem har ikke høstet saa meget, at de har Udsæd nok til næste Aar, og maa købe alt Foderet til deres Kreaturer. De høje Priser paa Korn kommer altsaa til at ramme dem dobbelt haardt. Den Befolkning der ovre er ogsaa ramt af Indkaldelsen til Militærvæsenet, af hele den ekstraordinære Situation, og dertil kommer altsaa det store

økonomiske Tab ved den store Haglskade. Man kan indvende, at de burde have forsikret, og det er rigtigt, det vil de naturligvis ogsaa i Fremtiden. Men da de ikke har været ramt af en tilsvarende Haglskade i den Egn tidligere, taler det i nogen Grad til deres Undskyldning. Jeg synes, at hvis Staten kunde give dem en lille Haandsrækning — de venter selvfølgelig ikke at faa deres Tab fuldt erstattet —, vilde det i høj Grad være paa sin Plads.

Til Slutning vil jeg bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak for den Kommission, han nedsatte i Sommer, og som nu har faaet det officielle Navn „Den anden Ædruelighedskommission“. Han imødekømt derved et Ønske og et Andragende fra Afholdsorganisationerne her i Landet. Jeg takker ogsaa den høje Rigsdag, som har givet Tilslutning til denne Kommissions Nedsættelse ved at være med til at vælge Medlemmer til den. Kommissionen har den Opgave først og fremmest at forberede Beværterlovens Revision og dernæst at undersøge hele Alkoholspørgsmaalet og belyse dette i fuld Udstrækning, ogsaa med Hensyn til Forbud. Der har været rettet nogen Kritik mod Indenrigsministeren paa Grund af Kommissionens Sammensætning. Forskellige interesserede Organisationer har ønsket Medlemmer indsat i denne Kommission; de er ikke blevet valgt, og vedkommende Institutioner har svaret afvisende paa et fra Ministeren fremsat Ønske om at udpege Repræsentanter, som kunde give Kommissionen særlige Oplysninger. Jeg finder imidlertid, at det er ganske naturligt og rigtigt, at ingen, som direkte er interesseret i Alkoholnæringen, har faaet Sæde i Kommissionen. Vil de interesserede Organisationer ikke udtale sig til Kommissionen, fordi de ikke har Repræsentanter i denne, kan Kommissionen sikkert skaffe sig alle nødvendige Oplysninger uden deres Hjælp. Der har ogsaa været rettet Kritik imod, at de kommunale Raad ikke var tilstrækkeligt repræsenterede i denne Kommission. Men dette beror sikkert paa en Misforstaaelse, de kommunale Raad er stærkt repræsenterede i Kommissionen, da flere af dens Medlemmer har Sæde dels i Byraad, dels i Sogneraad. Den højtærede Indenrigsminister har let ved at forsvare denne Kommissions Sammensætning. Efter min Opfattelse er den meget alsidig, og mange berettigede Hensyn er tagne i Betragtning. Den højtærede Minister fortjener en særlig Tak, fordi han har udnævnt to Kvinder,